

[Esther Malling Pedersen.]

give dem en god Opdragelse. Mange af disse Kvinder har, da de giftede sig, opgivet en Stilling eller et Erhverv, som de hidtil havde haft, og har paa et senere Tidspunkt ondt ved at komme ind i Stilling paa ny. Nogle har før Ægteskabet haft Uddannelse i specielle Erhverv. Hvis man kunde gøre en Indsats paa dette Omraade, for de førstes Vedkommende ved at lette dem Muligheden for at komme ind i Stilling paa ny, og for de sidstes ved at aabne Mulighed for Uddannelse af en eller anden Art, vilde man efter min Opfattelse yde dem en meget effektiv Hjælp, en fortrinlig Form for Hjælp til Selvhjælp. Forhaabentlig vil det kunne lykkes med Tiden at opnaa noget ad denne Vej. Men selve Forhøjelsen af Børnebidragene, selve à jour-Føringen er af overordentlig stor Værdi. Foruden denne à jour-Føring er der forskellige nye Bestemmelser, som jeg hilser med Glæde, bl. a. den, at Enkemænd faar samme Ret til Børnebidrag som Enker; det er vanskeligt, meget ofte lige saa vanskeligt for Enkemænd, der skal have fremmed Hjælp i Huset, at klare Problemet Børnenes Forsørgelse og Opdragelse som for Enkerne. Endvidere den Bestemmelse, at Faderens Andel af Normalbidraget herefter bliver ens, hvad enten Barnet er født i eller uden for Ægteskab. Denne Bestemmelse bør ikke opfattes som en Svækkelse af Respekten for Ægteskab, tværtimod, vi maa mere end nogen Sinde holde paa, at Ægteskabet er den Grundvold, hvorpaa Samfundet bygger. Mange enligt stillede Mødre sidder tilbage med Ansvaret og har i allerhøjeste Grad Brug for Hjælp — under alle Omstændigheder er Børnene uskyldige i det Brud, der sker paa den Orden, vi maa holde paa. Børnene skulde nødigt lide mere end strengt nødvendigt, de kan tit faa det svært nok endda; der bør derfor ikke gøres Forskel her. Endelig er der Bestemmelsen om, at Adoptivforældre faar Adgang til fuldt Bidrag. Jeg tror, det for Smaabørn er af overordentlig stor Værdi at de, hvis Far eller Mor ikke formaar at byde dem et Hjem, kan vokse op i et andet Hjem i Stedet for at skulle ind under offentlig Forsorg. Derfor mener jeg, man bør støtte Adoption paa alle Maader, og netop her har man vist en god Vej til Støtte af Adoption.

Jeg for mit Vedkommende kan fuldt ud tiltræde den Ændring, som er sket under Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting gaaende ud paa, at Socialudvalget i hvert enkelt Tilfælde skal skønne over og afgøre, hvorvidt Enker efter Indgaaelse af nyt Ægteskab skal have Adgang

til at faa Børnebidrag. Nu kan man spørge, om den Forhøjelse af Bidraget, der har fundet Sted, er tilstrækkelig; efter de Oplysninger, der er tilgaaet Udvalget i det andet høje Ting, maa de foreslaaede Regler vist betragtes som tilfredsstillende.

Der er en enkelt lille Ting, jeg gerne vil pege paa i denne Forbindelse, det er Ønskeligheden af at skaffe de sociale Udvalg Adgang til at meddele Arbejdsgiverne Paalæg om at foretage Tilbageholdelse af Løn til Dækning af Underholdsbidrag. I Øjeblikket har Udvalgene ikke denne Adgang, man lader Bidragene inddrive gennem Politimestrene; det betyder i mange Tilfælde en Forsinkelse, som ofte medfører, at Alimentanten er flyttet eller har faaet en anden Arbejdsplads, inden Politimesteren naar at meddele et saadant Paalæg. I den politiløse Tid under Besættelsen havde Socialudvalgene denne Ret, men efter Kapitulationen gik den tilbage til Politimesteren. Jeg kunde ønske, at man i et Udvalg saa paa dette. Dette Ønske bunder ikke i noget som helst Ønske om at forsinke Løven, jeg kan tværtimod anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting, men jeg vil tro, at en Udvalgsbehandling vil kunne gøres ganske kort.

Lisbet Hindsgaul: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag om Ændring i Løven om offentlig Forsorg. Da jeg for et Par Uger siden paa et til denne Lov nært grænsende Omraade henstillede til den højtærede Socialminister alvorligt at overveje, om man ikke gennem en nærmere betegnet Lovgivning kunde komme den enlige Moder til Hjælp med større Bidrag fra Barnefaderen og med Hævelse af Barnemoderens Indtægtsgrænse, meddelte den højtærede Socialminister mig og den øvrige høje Forsamling, at en saadan Lovgivning med det første vilde være klar til Forelæggelse i dette høje Ting. Jeg har derfor med meget stor Interesse læst om Lovforslagets Udvalgsbehandling i det andet høje Ting og er særdeles tilfreds med det opnaaede Resultat. Det, der i denne Forbindelse har den store Interesse for mig, er, at Ansvaret, ogsaa det økonomiske, vel nok i særlig Grad det økonomiske, deles ligeligere mellem de to Parter, end det i tidligere Tid har været Tilfældet, saa Barnet, der fødes uden for Ægteskab, ikke starter sin Tilværelse med en aabenbar Deklassering. Dette, at Bidragene er ens for Børnene i og uden for Ægteskab, mener jeg efterhaanden vil slette den Uretfærdighed, som de uden for Ægteskab fødte Børn i saa mange Genera-